

Arrest

nr. 302 220 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 12 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtun origine te zijn. Je bent geboren op (...) 2006 in het dorp Ahmadkhel van het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar, waar je ook opgroeide.

Rond 2008 hielp jouw grootvader in jouw dorp om campagne te voeren ten voordele van een tweede termijn van toenmalig president Karzai, waardoor de Taliban jullie huizen en winkels vernielden. Jouw familie verhuisde naar Jalalabad, waar jullie enkele jaren verbleven alvorens terug te keren naar Ahmadkhel en jullie winkels opnieuw op te starten.

Jouw vader, oom en grootvader hadden onder meer een zaak in auto-onderdelen. In mei 2021 eiste Daesh een som geld die jouw familie meteen betaalde. Vijf dagen later kwamen dezelfde Daesh-leden nogmaals langs bij jullie winkel om geld te eisen. Jouw vader en oom hadden echter onvoldoende geld ter beschikking waardoor ze konden niet betalen en om extra tijd vroegen. Diezelfde avond kwam Daesh naar jullie huis om jouw oom te doden, terwijl jouw vader kon ontkomen. Twee weken later verhuisde jouw familie naar Jalalabad, waar jij nog enkele maanden verbleef om kort na de machtsovername door de Taliban Afghanistan te verlaten en naar Europa te reizen. Jouw gezin vestigde zich na de machtsovername terug in het dorp Ahmadkhel.

Toen jij in Servië was, had jij het laatst contact met jouw vader die sindsdien spoorloos is.

Op 20 november 2021 kwam je België binnen, waar je dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor : uittreksels van een krantenartikel, de kieskaart van jouw vader, een dreigbrief van de Taliban, een briefwisseling tussen jouw familie en de overheid en foto's.

Bij terugkeer vrees je Daesh en de Taliban.

In maart 2023 kwam Daesh langs bij jouw huis. Jouw neefje werd hard geslagen en overleed uiteindelijk aan zijn verwondingen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat je de problemen van jouw familie met de Taliban niet aannemelijk maakt. Zo dient aangestipt dat jij op de DVZ geen melding hebt gemaakt van problemen met de Taliban en enkel verwezen hebt naar jouw problemen met Daesh (vragenlijst CGVS, punt 5). Gevraagd waarom je de problemen met de Taliban niet hebt vermeld op de DVZ, antwoord je dat je toen nog geen documenten had die die problemen konden aantonen en je ze daarom niet wilde vertellen omdat je dacht dat je niet geloofd zou worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 03.04.2023 (verder CGVS), p. 3), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Evenmin heb jij op de DVZ verklaard dat jij rond 2008 enkele jaren in Jalalabad hebt gewoond omwille van die problemen met de Taliban. Zo verklaarde je van

jouw geboorte tot enkele maanden voor jouw vertrek uit Afghanistan altijd in het dorp Ahmadkhel te hebben verbleven (verklaring DVZ, punt 10). Hiermee geconfronteerd, verwijst je opnieuw naar de documenten die je destijds nog niet ontvangen had, waardoor je die problemen en het verblijf in Jalalabad nog niet wilde vertellen uit vrees niet geloofd te zullen worden (CGVS, p. 15).

Jij stelt dat jij een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat jij de kleinzoon bent van iemand die heeft deelgenomen aan de (her)verkiezingscampagne van president Karzai in 2008. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt echter dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging, laat staan medewerkers die lange tijd geleden eenmalig campagne voerden voor een voormalig president. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Jijzelf stelt dat jouw grootvader eenmalig campagne voerde voor de (her)verkiezingscampagne van president Karzai. Jijzelf haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat jouw grootvader, louter omdat hij een vijftiental jaar geleden campagne voerde voor de voormalige overheid, zou worden vervolgd.

Je stelt evenwel dat jouw familie rond 2008 diende te verhuizen van jullie dorp naar Jalalabad omdat de Taliban jullie huizen en winkels hadden vernield. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van jouw grootvader vervolgd worden, kan hieraan slechts weinig geloof worden gehecht. Ook jouw verklaringen dat de Taliban jouw familie en jezelf vandaag de dag mogelijks nog zouden viseren omwille van de deelname van jouw grootvader aan die verkiezingscampagne overtuigen niet.

Zo haal je aan dat jouw grootvader, moeder, broers en zussen op heden nog steeds in jullie dorp in Afghanistan verblijven en je maakt geen melding van problemen met de Taliban die zij momenteel zouden kennen. Zo verklaar je dat jouw grootvader na jouw vertrek uit het land – in tegenstelling tot vroeger – geen problemen meer heeft gekend (CGVS, p. 22). Ook stel je zelf expliciet dat jouw familie sinds jullie terugkeer naar Ahmadkhel rond 2010 geen problemen meer heeft gekend met de Taliban, maar jullie wel altijd schrik hadden van hen (CGVS, p. 15).

Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat jij, als familielid, in geval van terugkeer wel een nood aan bescherming zou hebben tegen de Taliban omwille van de deelname van jouw grootvader in de verkiezingscampagne van president Karzai rond het jaar 2008.

Evenmin maak je jouw problemen met Daesh aannemelijk en leg je hierover vage en merkwaardige verklaringen af. Zo is het vreemd te noemen dat Daesh slechts vijf dagen na een eerste betaling door jouw familie al meteen opnieuw geld eiste. Jij vermoedt immers dat jouw familie de eerste keer een aanzienlijke som geld betaalde – aangezien jullie een welgestelde familie waren – (CGVS, p. 17) en je verklaart dat jouw familie dacht dat de belasting jaarlijks geïnd zou worden en zij na die eerste betaling een lange periode in rust zouden kunnen leven (ibid.). Het is dan ook zeer merkwaardig dat dezelfde Daesh-leden (CGVS, p. 18) enkele dagen later al opnieuw geld kwamen innen en de gevraagde som bovendien dermate hoog lag dat jouw familie die volgens jouw verklaringen simpelweg niet meer kon betalen, ook al hadden ze dat gewild (CGVS, p. 19).

Voorts lijkt de reactie van Daesh op de wanbetaling van jouw familie evenmin weinig aannemelijk. Je verklaart dat jouw oom en vader zeiden dat ze geen geld in kas hadden en aan Daesh vroegen om even te wachten, waarop Daesh verklaarde dat ze zouden terugkomen en leden van de terreurgroep diezelfde avond jouw oom nog gedood hebben (CGVS, p. 20). Het is merkwaardig dat Daesh jouw oom meteen zou doden terwijl hij enkele dagen eerder nog een aanzienlijke som geld aan Daesh had afgestaan.

Ook is het vreemd dat Daesh wel jouw oom heeft gedood toen die de deur van jullie huis opende, maar zij volgens jouw verklaringen het huis niet zijn binnengegaan op zoek naar jouw vader die in gelijke mate betrokken was bij de situatie (CGVS, p. 21).

Je verklaart verder dat jouw familie 15 dagen na het overlijden van jouw oom verhuisd is naar Jalalabad (ibid.). Gevraagd hoe jullie die 15 dagen in het dorp nog hebben doorgebracht, antwoord je dat je geen informatie hebt over je vader en grootvader, maar enkel jij en je moeder in het huis bleven (ibid.). Gevraagd waar jouw vader en grootvader verbleven tijdens die 15 dagen, antwoord je dat je het niet weet, het een moeilijke situatie was en jouw hersenen niet meer werken (ibid.). Het is zeer vreemd te noemen dat jij geen enkel idee hebt over de verblijfplaatsen van jouw vader en grootvader tijdens die urgente en ongewone situatie waarin jouw familie zich bevond.

Daarenboven dient opgemerkt dat het merkwaardig is dat jij geen enkele informatie hebt over andere personen, families of zaakvoerders die gevisieerd werden door Daesh. Zo stel je niet te weten of Daesh ook geld vroeg aan andere mensen (CGVS, p. 18), andere winkelleigenaars op de bazaar (ibid.) en heb je geen weet van andere mensen uit jouw dorp die vermoord werden door Daesh omdat ze geen geld betaalden (CGVS, p. 21). Je stelt dat je gefocust was op jouw studies en geen aandacht besteedde aan andere mensen (ibid.), wat geen afdoende verschooning is.

Voorts stel je dat je dat Daesh na jouw vertrek uit het land nog één keer naar het huis van jouw familie in Armadkhel gekomen is, maar leg je hierover opnieuw vage en ontoereikende verklaringen af. Gevraagd waarom Daesh die ene keer nog naar jullie huis kwam, antwoord je te denken dat ze vragen wilden stellen over jouw familie, maar je dat niet met zekerheid kan zeggen (CGVS, p. 23). Gevraagd of je dan niet zeker bent dat Daesh naar jullie huis kwam om vragen te stellen over jouw familie, antwoord je te denken dat ze om die reden naar jouw familie kwamen, maar het ook kan zijn dat Daesh dacht één van de jongens te kunnen rekruteren (ibid.). Het is merkwaardig dat je niet meer informatie hebt over de beweegredenen van Daesh om nog eenmalig langs te gaan bij jouw familie in Armadkhel. Er kan immers verwacht worden dat jouw moeder of grootvader waarmee jij nog in contact staat jou zouden informeren over de motieven van Daesh.

Daarnaast is het helemaal niet duidelijk waarom jij nu precies Afghanistan verlaten hebt. Hiernaar gevraagd, stel je dat Daesh jouw oom heeft gedood en je dacht zelf ook gedood te zullen worden als je zou blijven (CGVS, p. 23). Je slaagt er echter niet in om hiervoor enig (begin van) bewijs te leveren. Gevraagd of Daesh jou ooit persoonlijk heeft bedreigd, antwoord je van niet, maar dat ze wel jouw vader bedreigden en jij bijgevolg hetzelfde probleem hebt (ibid.).

Ten slotte dient opgemerkt dat jij de verdwijning van jouw vader niet aannemelijk maakt. Je verklaart dat jouw vader spoorloos is geraakt en je hem het laatst hoorde toen jij in Servië was (CGVS, p. 12). Jouw verklaringen hierover zijn echter dermate vaag en inconsistent dat die niet geloofwaardig geacht kunnen worden. Gevraagd hoe jouw vader vermist is geraakt, antwoord je dat je het niet weet, de internetverbinding in jouw dorp heel slecht is en jouw moeder begint te wenen zodra je over jouw vader praat (ibid.), hetgeen geen afdoende verschooning is voor jouw gebrek aan kennis over de verdwijning van jouw vader. Gevraagd of jouw vader zelf is vertrokken of hij onder dwang is meegenomen, antwoord je te denken dat er iets gebeurd is met hem (ibid.). Gevraagd wat jouw moeder daar nog over zegt, antwoord je dat ze telkens begint te wenen en ze enkel zegt dat hij vermist is zonder extra uitleg te geven (ibid.). Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen (verder NBMV) heb je echter verklaard gehoord te hebben dat Daesh jouw vader heeft meegenomen (zie NBMV, p. 2). Hiermee geconfronteerd, antwoord je dat je net was aangekomen, je niet wist wat te zeggen, je veel problemen hebt gekend en jouw brein niet goed werkt (CGVS, p. 12), wat niet kan overtuigen als verklaring.

Ook over jouw andere familieleden leg je inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde je in Oostenrijk dat je nog twee oudere broers had – nl. Qandagha die 20 jaar is en Samiullah die 18 jaar is (zie Dublin-antwoord Oostenrijk) –, terwijl jij in België enkel twee jongere broers vermeldde (verklaring DVZ, punt 17). Hiermee geconfronteerd, antwoord je dat ze in Oostenrijk niet naar jullie luisterden, alles onder dwang gebeurde, je nieuw was in Europa en je niet wist wat te doen (CGVS, p. 12 en 13), hetgeen wederom niet kan overtuigen als verschooning.

Het bovenstaande doet vermoeden dat jij de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden jouw netwerk in Afghanistan zich op heden bevindt.

Bovenstaande toont aan dat je jouw problemen met Daesh niet aannemelijk maakt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Wat betreft de door jou voorgelegde dreigbrief en briefwisseling tussen de overheid en jouw familie dient opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De dreigbrief en brieven naar en van de overheid zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen.

In dit opzicht moet nog worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van jouw asielrelaas.

Met betrekking tot de uittreksels uit het krantenartikel dient opnieuw opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Het krantenartikel is niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Ook kan niet met zekerheid gezegd worden dat jouw familieleden in het artikel bij naam genoemd worden.

Betreffende de door jou voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De kieskaart van jouw vader is dan weer slechts een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud verwijst jouw voogd naar jouw vlotte integratie, open communicatie, ruimdenkendheid, sociale houding en Westerse kledingstijl (CGVS, p. 25). Jouw advocaat sluit zich daar bij aan en verwijst ook nog naar jouw jonge leeftijd bij aankomst, jouw verblijf in Europa en jouw (onbewuste) aanpassing aan de Westerse normen en waarden als mogelijke risicofactoren om in het vizier te komen van de Taliban bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p. 26).

Er dient bovendien opgemerkt dat jij Afghanistan slechts anderhalf jaar geleden verlaten hebt en jij pas sinds november 2021 een vaste verblijfplaats heeft in één en hetzelfde land, nl. België. Uit jouw verklaringen blijkt ook nergens dat je niet in staat zou zijn om jou terug te vestigen in Afghanistan, jouw land van herkomst.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Bovendien stel je acht jaar school te hebben gelopen in jouw dorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11). Ook wonen jouw grootvader, moeder, broers en zussen nog steeds in hetzelfde huis in jullie dorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 15a en 17 en CGVS, p. 22 en 23). Verder werd hierboven reeds aangetoond dat jij geen zicht biedt op de huidige verblijfplaats van jouw vader. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de

machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afg_hanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 2 en 3 Antifolterverdrag, van de artikelen 6 en 7 BUPO-Verdrag, van artikel 3 Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, §§ 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde terecht als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Eerst en vooral dient opgemerkt dat je de problemen van jouw familie met de Taliban niet aannemelijk maakt. Zo dient aangestipt dat jij op de DVZ geen melding hebt gemaakt van problemen met de Taliban en enkel verwezen hebt naar jouw problemen met Daesh (vragenlijst CGVS, punt 5). Gevraagd waarom je de problemen met de Taliban niet hebt vermeld op de DVZ, antwoord je dat je toen nog geen

documenten had die die problemen konden aantonen en je ze daarom niet wilde vertellen omdat je dacht dat je niet gelooft zou worden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 03.04.2023 (verder CGVS), p. 3), hetgeen niet kan overtuigen als verklaring. Evenmin heb jij op de DVZ verklaard dat jij rond 2008 enkele jaren in Jalalabad hebt gewoond omwille van die problemen met de Taliban. Zo verklaarde je van jouw geboorte tot enkele maanden voor jouw vertrek uit Afghanistan altijd in het dorp Ahmadkhel te hebben verbleven (verklaring DVZ, punt 10). Hiermee geconfronteerd, verwijst je opnieuw naar de documenten die je destijds nog niet ontvangen had, waardoor je die problemen en het verblijf in Jalalabad nog niet wilde vertellen uit vrees niet gelooft te zullen worden (CGVS, p. 15).

Jij stelt dat jij een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat jij de kleinzoon bent van iemand die heeft deelgenomen aan de (her)verkiezingscampagne van president Karzai in 2008. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt echter dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging, laat staan medewerkers die lange tijd geleden eenmalig campagne voerden voor een voormalig president. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Jijzelf stelt dat jouw grootvader eenmalig campagne voerde voor de (her)verkiezingscampagne van president Karzai. Jijzelf haalt aldus geen elementen aan die er op zouden wijzen dat jouw grootvader, louter omdat hij een vijftiental jaar geleden campagne voerde voor de voormalige overheid, zou worden vervolgd.

Je stelt evenwel dat jouw familie rond 2008 diende te verhuizen van jullie dorp naar Jalalabad omdat de Taliban jullie huizen en winkels hadden vernield. Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van jouw grootvader vervolgd worden, kan hieraan slechts weinig geloof worden gehecht. Ook jouw verklaringen dat de Taliban jouw familie en jezelf vandaag de dag mogelijks nog zouden viseren omwille van de deelname van jouw grootvader aan die verkiezingscampagne overtuigen niet.

Zo haal je aan dat jouw grootvader, moeder, broers en zussen op heden nog steeds in jullie dorp in Afghanistan verblijven en je maakt geen melding van problemen met de Taliban die zij momenteel zouden kennen. Zo verklaar je dat jouw grootvader na jouw vertrek uit het land – in tegenstelling tot vroeger – geen problemen meer heeft gekend (CGVS, p. 22). Ook stel je zelf expliciet dat jouw familie sinds jullie terugkeer naar Ahmadkhel rond 2010 geen problemen meer heeft gekend met de Taliban, maar jullie wel altijd schrik hadden van hen (CGVS, p. 15).

Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat jij, als familielid, in geval van terugkeer wel een nood aan bescherming zou hebben tegen de Taliban omwille van de deelname van jouw grootvader in de verkiezingscampagne van president Karzai rond het jaar 2008.

Evenmin maak je jouw problemen met Daesh aannemelijk en leg je hierover vage en merkwaardige verklaringen af. Zo is het vreemd te noemen dat Daesh slechts vijf dagen na een eerste betaling door jouw familie al meteen opnieuw geld eiste. Jij vermoedt immers dat jouw familie de eerste keer een aanzienlijke som geld betaalde – aangezien jullie een welgestelde familie waren – (CGVS, p. 17) en je verklaart dat jouw familie dacht dat de belasting jaarlijks geïnd zou worden en zij na die eerste betaling een lange periode in rust zouden kunnen leven (ibid.). Het is dan ook zeer merkwaardig dat dezelfde Daesh-leden (CGVS, p. 18) enkele dagen later al opnieuw geld kwamen innen en de gevraagde som bovendien dermate hoog lag dat jouw familie die volgens jouw verklaringen simpelweg niet meer kon betalen, ook al hadden ze dat gewild (CGVS, p. 19).

Voorts lijkt de reactie van Daesh op de wanbetaling van jouw familie evenmin weinig aannemelijk. Je verklaart dat jouw oom en vader zeiden dat ze geen geld in kas hadden en aan Daesh vroegen om even te wachten, waarop Daesh verklaarde dat ze zouden terugkomen en leden van de terreurgroep diezelfde

avond jouw oom nog gedood hebben (CGVS, p. 20). Het is merkwaardig dat Daesh jouw oom meteen zou doden terwijl hij enkele dagen eerder nog een aanzienlijke som geld aan Daesh had afgestaan.

Ook is het vreemd dat Daesh wel jouw oom heeft gedood toen die de deur van jullie huis opende, maar zij volgens jouw verklaringen het huis niet zijn binnengegaan op zoek naar jouw vader die in gelijke mate betrokken was bij de situatie (CGVS, p. 21).

Je verklaart verder dat jouw familie 15 dagen na het overlijden van jouw oom verhuisd is naar Jalalabad (ibid.). Gevraagd hoe jullie die 15 dagen in het dorp nog hebben doorgebracht, antwoord je dat je geen informatie hebt over je vader en grootvader, maar enkel jij en je moeder in het huis bleven (ibid.). Gevraagd waar jouw vader en grootvader verbleven tijdens die 15 dagen, antwoord je dat je het niet weet, het een moeilijke situatie was en jouw hersenen niet meer werken (ibid.). Het is zeer vreemd te noemen dat jij geen enkel idee hebt over de verblijfplaatsen van jouw vader en grootvader tijdens die urgente en ongewone situatie waarin jouw familie zich bevond.

Daarenboven dient opgemerkt dat het merkwaardig is dat jij geen enkele informatie hebt over andere personen, families of zaakvoerders die gevisieerd werden door Daesh. Zo stel je niet te weten of Daesh ook geld vroeg aan andere mensen (CGVS, p. 18), andere winkелеigenaars op de bazaar (ibid.) en heb je geen weet van andere mensen uit jouw dorp die vermoord werden door Daesh omdat ze geen geld betaalden (CGVS, p. 21). Je stelt dat je gefocust was op jouw studies en geen aandacht besteedde aan andere mensen (ibid.), wat geen afdoende verschoning is.

Voorts stel je dat je dat Daesh na jouw vertrek uit het land nog één keer naar het huis van jouw familie in Armadkhel gekomen is, maar leg je hierover opnieuw vage en ontoereikende verklaringen af. Gevraagd waarom Daesh die ene keer nog naar jullie huis kwam, antwoord je te denken dat ze vragen wilden stellen over jouw familie, maar je dat niet met zekerheid kan zeggen (CGVS, p. 23). Gevraagd of je dan niet zeker bent dat Daesh naar jullie huis kwam om vragen te stellen over jouw familie, antwoord je te denken dat ze om die reden naar jouw familie kwamen, maar het ook kan zijn dat Daesh dacht één van de jongens te kunnen rekruteren (ibid.). Het is merkwaardig dat je niet meer informatie hebt over de beweegredenen van Daesh om nog eenmalig langs te gaan bij jouw familie in Armadkhel. Er kan immers verwacht worden dat jouw moeder of grootvader waarmee jij nog in contact staat jou zouden informeren over de motieven van Daesh.

Daarnaast is het helemaal niet duidelijk waarom jij nu precies Afghanistan verlaten hebt. Hiernaar gevraagd, stel je dat Daesh jouw oom heeft gedood en je dacht zelf ook gedood te zullen worden als je zou blijven (CGVS, p. 23). Je slaagt er echter niet in om hiervoor enig (begin van) bewijs te leveren. Gevraagd of Daesh jou ooit persoonlijk heeft bedreigd, antwoord je van niet, maar dat ze wel jouw vader bedreigden en jij bijgevolg hetzelfde probleem hebt (ibid.).

Ten slotte dient opgemerkt dat jij de verdwijning van jouw vader niet aannemelijk maakt. Je verklaart dat jouw vader spoorloos is geraakt en je hem het laatst hoorde toen jij in Servië was (CGVS, p. 12). Jouw verklaringen hierover zijn echter dermate vaag en inconsistent dat die niet geloofwaardig geacht kunnen worden. Gevraagd hoe jouw vader vermist is geraakt, antwoord je dat je het niet weet, de internetverbinding in jouw dorp heel slecht is en jouw moeder begint te wenen zodra je over jouw vader praat (ibid.), hetgeen geen afdoende verschoning is voor jouw gebrek aan kennis over de verdwijning van jouw vader. Gevraagd of jouw vader zelf is vertrokken of hij onder dwang is meegenomen, antwoord je te denken dat er iets gebeurd is met hem (ibid.). Gevraagd wat jouw moeder daar nog over zegt, antwoord je dat ze telkens begint te wenen en ze enkel zegt dat hij vermist is zonder extra uitleg te geven (ibid.). Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen (verder NBMV) heb je echter verklaard gehoord te hebben dat Daesh jouw vader heeft meegenomen (zie NBMV, p. 2). Hiermee geconfronteerd, antwoord je dat je net was aangekomen, je niet wist wat te zeggen, je veel problemen hebt gekend en jouw brein niet goed werkt (CGVS, p. 12), wat niet kan overtuigen als verklaring.

Ook over jouw andere familieleden leg je inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde je in Oostenrijk dat je nog twee oudere broers had – nl. Qandagha die 20 jaar is en Samiullah die 18 jaar is (zie Dublin-antwoord Oostenrijk) –, terwijl jij in België enkel twee jongere broers vermeldde (verklaring DVZ, punt 17). Hiermee geconfronteerd, antwoord je dat ze in Oostenrijk niet naar jullie luisterden, alles onder dwang gebeurde, je nieuw was in Europa en je niet wist wat te doen (CGVS, p. 12 en 13), hetgeen wederom niet kan overtuigen als verschoning.

Het bovenstaande doet vermoeden dat jij de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden jouw netwerk in Afghanistan zich op heden bevindt.

Bovenstaande toont aan dat je jouw problemen met Daesh niet aannemelijk maakt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing.

Wat betreft de door jou voorgelegde dreigbrief en briefwisseling tussen de overheid en jouw familie dient opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De dreigbrief en brieven naar en van de overheid zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen.

In dit opzicht moet nog worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van jouw asielrelaas.

Met betrekking tot de uittreksels uit het krantenartikel dient opnieuw opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Het krantenartikel is niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Ook kan niet met zekerheid gezegd worden dat jouw familieleden in het artikel bij naam genoemd worden.

Betreffende de door jou voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De kieskaart van jouw vader is dan weer slechts een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud verwijst jouw voogd naar jouw vlotte integratie, open communicatie, ruimdenkendheid, sociale houding en Westerse kledingstijl (CGVS, p. 25). Jouw advocaat sluit zich daar bij aan en verwijst ook nog naar jouw jonge leeftijd bij aankomst, jouw verblijf in Europa en jouw (onbewuste) aanpassing aan de Westerse normen en waarden als mogelijke risicofactoren om in het vizier te komen van de Taliban bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS, p. 26).

Er dient bovendien opgemerkt dat jij Afghanistan slechts anderhalf jaar geleden verlaten hebt en jij pas sinds november 2021 een vaste verblijfplaats heeft in één en hetzelfde land, nl. België. Uit jouw verklaringen blijkt ook nergens dat je niet in staat zou zijn om jou terug te vestigen in Afghanistan, jouw land van herkomst.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de

voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je acht jaar school te hebben gelopen in jouw dorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 11). Ook wonen jouw grootvader, moeder, broers en zussen nog steeds in hetzelfde huis in jullie dorp in Afghanistan (verklaring DVZ, punt 15a en 17 en CGVS, p. 22 en 23). Verder werd hierboven reeds aangetoond dat jij geen zicht biedt op de huidige verblijfplaats van jouw vader. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

In zoverre verzoekende partij aanvoert dat, hoewel verwerende partij erkent dat er in haar hoofde, als niet-begeleide minderjarige, sprake is van bijzondere procedurele noden, onvoldoende rekening gehouden werd met haar jonge leeftijd, in het bijzonder bij de beoordeling van haar verklaringen, duidt de

Raad er evenwel op dat wel degelijk afdoende rekening gehouden werd met haar jonge leeftijd en haar profiel als niet-begeleide minderjarige ten tijde van de behandeling van haar verzoek door de commissaris-generaal.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden, als niet-begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verwerende partij motiveert dienaangaande als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, zoals aangegeven in de attesten die je neerlegde, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”*

Verzoekende partij laat geheel na te concretiseren op welke wijze de aan haar verleende steunmaatregelen niet zouden hebben volstaan, noch geeft zij enige concrete duiding waar of op welke wijze haar jonge leeftijd en/of profiel als niet-begeleide minderjarige onvoldoende in rekening werd gebracht bij de beoordeling van haar verklaringen.

Verder benadrukt de Raad, in verband met de kritiek van verzoekende partij op de door verwerende partij gehanteerde informatie inzake Afghanistan, die zij gebrekkig en onvoldoende betrouwbaar acht, dat uit de motivering in de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat ook verwerende partij zich bewust is van de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek en dat hiermee rekening werd gehouden. Verzoekende partij kan niet volstaan met het louter nogmaals benadrukken van deze pijnpunten, waarbij zij verwijst naar de UNHCR *Guidance Note* van februari 2023 en een kritisch verslag van Nansen d.d. 16 juni 2022, zonder *in concreto* en onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel is.

De Raad onderstreept dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft haar betoog dat de beoordeling van haar verklaringen op subjectieve wijze heeft plaatsgevonden, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat verwerende partij bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

Verder stelt verzoekende partij dat onvoldoende rekening werd gehouden met *“bepalende aspecten zoals vertaling, aanwezigheid van een tolk, minderjarigheid, het verloop van de tijd, talloze culturele aspecten (schaamte, gezagrelaties, eergevoelens, enz.), etc. die één voor één en cumulatief een doorslaggevende impact kunnen hebben op het geheugen zowel als de weergave van beleefde feiten en daarbij mogelijks ontstane misverstanden zouden kunnen verklaren”*, doch laat zij geheel na *in concreto* te duiden waar en/of op welke wijze door verwerende partij onvoldoende rekening zou zijn gehouden met deze elementen. Er dient te worden vastgesteld dat noch uit het persoonlijk onderhoud van verzoekende partij,

noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekende partij, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing komt naar voren dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de leeftijd van verzoekende partij, haar maturiteit, haar persoonlijke situatie, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. De Raad benadrukt dat verzoekende partij op het moment van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal 16 jaar oud was en dus geen *infans* meer was, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in staat zou zijn doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen over de feiten en redenen die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te verlaten.

Verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing onterecht de documenten opzijzet door op algemene te verwijzen naar de corruptie- en documentenfraude in Afghanistan. Verzoekende partij gaat zo echter voorbij aan de omstandige en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de corruptie- en documentenwaarde in Afghanistan slechts één van de elementen is dat afbreuk doet aan de bewijswaarde van de documenten. In de bestreden beslissing kon de commissaris-generaal terecht oordelen:

“De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Wat betreft de door jou voorgelegde dreigbrief en briefwisseling tussen de overheid en jouw familie dient opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. De dreigbrief en brieven naar en van de overheid zijn niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. In dit opzicht moet nog worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van jouw asielrelaas. Met betrekking tot de uittreksels uit het krantenartikel dient opnieuw opgemerkt dat deze an sich onvoldoende zijn om jouw problemen met de Taliban aan te tonen. Documenten kunnen jouw verklaringen pas ondersteunen wanneer deze geloofwaardig bevonden worden en in lijn liggen met de beschikbare informatie. Het krantenartikel is niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw verklaringen op te heffen. Ook kan niet met zekerheid gezegd worden dat jouw familieleden in het artikel bij naam genoemd worden. Betreffende de door jou voorgelegde foto's dient te worden opgemerkt dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De kieskaart van jouw vader is dan weer slechts een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, dewelke in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken.”

Bijkomend merkt de Raad op dat geen enkel document dat door verzoekende partij werd neergelegd een origineel document betreft. Het betreffen allemaal foto's van documenten, waarvan uit de bijgevoegde vertaling blijkt dat er zelfs delen niet leesbaar zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend. Ter volledigheid merkt de Raad op dat de onderzoeksplicht van de commissaris-generaal zich enkel uitstrekt tot de door verzoekende partij aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en daadkrachtig moet zijn, *quod in casu*. De commissaris-generaal is bijgevolg niet gehouden tot een verder onderzoek van de desbetreffende foto's en moet niet bewijzen dat deze foto's en documenten al dan niet vervalst zijn of in scene gezet, zoals door verzoekende partij wordt gesuggereerd.

Verzoekende partij acht de argumenten met betrekking tot haar verklaringen over de beweegredenen en de strategische overwegingen van de Daesh bij hun herhaalde vraag om geld en de moord op de oom van verzoekende partij en over de verdwijning van haar vader niet doorslaggevend bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid. Zij beperkt zich hiermee tot het minimaliseren van de argumenten, zonder evenwel de concrete vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat Daesh pas vijf dagen nadat zij betaling bekwamen van het door hen opgeëiste geld opnieuw geld zouden eisen alsook dat Daesh verzoekers oom meteen zou doden terwijl hij enkele dagen eerder nog een aanzienlijke som geld aan Daesh had afgestaan en het volgens verzoekers verklaringen de betrachting van Daesh was om meer geld te bekomen.

De onwetendheid van verzoekende partij en haar tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de verdwijning van haar vader wordt met een dergelijke algemeen betoog evenmin verklaard noch weerlegd. De bestreden beslissing geeft aan dat het gedrag van Daesh, in de door verzoekende partij beschreven context, niet geloofwaardig is, *quod in casu*. Bovendien is de Raad van oordeel dat het ongeloofwaardige gedrag van Daesh wel degelijk relevant is voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Ook wordt erop gewezen dat het inzicht van verzoekende partij niet relevant is voor de beoordeling van het ongeloofwaardige gedrag van Daesh. Het is immers niet verzoekers gebrek aan inzicht in de beweegredenen van Daesh dat ter discussie staat. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat het gedrag van Daesh, in de door verzoekende partij beschreven context, niet geloofwaardig is.

Gelet op het feit dat de motieven en beweegredenen van Daesh van centraal belang zijn in het asielrelaas, gezien verzoekende partij meent nood aan internationale bescherming te hebben omwille van Daesh, kan er van verzoekende partij worden verwacht dat zij op actieve wijze informatie hierover inwint. Waar verzoekende partij stelt dat haar familieleden mogelijks informatie voor haar achterhouden, is het de Raad geheel onduidelijk waarom ze informatie over Daesh en hun activiteiten en redenen waarom zij naar huis van verzoekers familie kwamen, zouden verhullen, temeer daar deze informatie van groot belang is voor verzoekende partij. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om van haar te verwachten dat zij zich bij haar familie zou informeren omtrent het eenmalige bezoek van Daesh. Hoewel zij blijkens haar verklaringen regelmatig contact heeft met haar familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), liet zij blijkens haar verklaringen evenwel geheel na zich verder te informeren over het eenmalige bezoek van Daesh. Haar verweer als zou haar familie bepaalde informatie achterhouden omwille van de vage "*mogelijke overwegingen die ouders en volwassen familieleden maken om bij de beslissing om deze of gene informatie al dan niet achter te houden*", is, gelet op het feit dat zij zelfs geen poging ondernam om hiernaar te vragen bij haar familie, dan ook allerminst ernstig. De vage toespeling omtrent de terughoudendheid van de familie van verzoekende partij is dan ook niet dienstig. Waar verzoekende partij aanvoert dat dit ook geldt voor de kennis die van haar verwacht wordt met betrekking tot de betrokkenheid van haar grootvader bij de verkiezingen in 2009, dient erop te worden gewezen dat er geen motivering in de bestreden beslissing te lezen valt waarin haar kennis over de betrokkenheid van haar grootvader bij deze verkiezingen ter discussie staat.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van de "fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling" ingevuld door het bureau MINTEH, dient erop gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoekende partij onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoekende partij wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met haar werkelijke verklaringen, dient zij dit *in concreto* aan te tonen. Verzoekende partij slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren. Het loutere feit dat verzoekende partij bij het invullen van de fiche niet werd bijgestaan door een advocaat of voogd en dat noch de interviewer noch de tolk een gespecialiseerde opleiding heeft gevolgd om haar te horen, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van haar verklaringen in deze fiche onjuist zouden zijn. De Raad merkt op dat er geen wetsbepalingen voorhanden zijn die ertoe zouden leiden dat haar verklaringen niet aan haar kunnen worden tegengeworpen. Verzoekende partij brengt aldus geen concrete en pertinente elementen aan die ertoe zouden nopen om deze fiche buiten de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming te houden.

In zoverre verzoekende partij hekelt dat zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet geconfronteerd werd met de vastgestelde tegenstrijdigheden en verwijst naar het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wijst de Raad erop dat dit koninklijk besluit geen sanctie voorziet in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. Bovendien heeft verzoekende partij de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangehaalde incoherenties tussen haar verklaringen, maar overtuigt zij *in casu* niet.

Verzoekende partij is verder van mening dat verwerende partij te veel gewicht geeft aan niet-doorslaggevende vaststellingen en details en een selectieve en eenzijdige lezing geeft van haar eigen administratief dossier, maar licht dit nergens concreet toe, noch toont zij aan op welke wijze dit de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen plaatsen.

Verzoekende partij voert aan dat er in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er sprake kan zijn van vervolging door de taliban in het licht "*van hun narratief ten aanzien van élites die Afghanistan verlaten*" en terzelfdertijd wordt gesteld dat verzoekers familie welgesteld is, waardoor dit element tot de kern van het asielrelaas behoort en ten gronde moet worden beoordeeld.

Verzoekende partij gaat eraan voorbij dat uit de bestreden beslissing afdoende blijkt dat zij niet aannemelijk kon maken dat zij en haar familie de afgelopen jaren problemen met de taliban zouden kennen. Indien de taliban verzoeker en haar familie zou viseren omdat zij tot de "elite" zou behoren, dan kan ook worden verwacht dat verzoekende partij hieromtrent eerder enige verklaring zou hebben afgelegd, *quod non*. Het louter verwijzen naar algemene informatie waaruit blijkt dat de elite kan worden vervolgd door de taliban volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke. Verzoekende partij toont gelet op wat voorafgaat niet aan dat zij tot de aangehaalde elite zou behoren die door de taliban zou kunnen worden gevisieerd. Uit haar verklaringen blijkt overigens dat haar familie welgesteld was, maar dat zij hieraan geen uiting gaven in die zin dat de rijkdom van de familie niet werd tentoongespreid en getoond (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Bijgevolg kan verzoekende partij niet worden gevolgd in haar redenering dat zij door de taliban omwille van het feit dat zij tot een welgestelde familie behoort zou worden vervolgd.

Daarnaast haalt verzoekende partij nog een vrees voor vervolging aan omwille van haar (gepercipieerde) verwestering wegens haar lang verblijf in Europa. In het verzoekschrift citeert verzoekende partij desbetreffend uit tal van bronnen om de risico's aan te tonen die terugkeerders lopen wegens (gepercipieerde) verwestering. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt verzoekende partij voegt zij een aantal getuigenissen van haar leerkrachten alsook een getuigenis van haar voogd.

Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering en/of wegens verblijf in het buitenland of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

In de door verzoekende partij aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45).

Er kan, gelet op de relevante rechtspraak van het Hof en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om haar vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding te concretiseren en kan slechts vaststellen dat zij daar niet in slaagt.

Verzoekende partij brengt immers geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er bij haar sprake is van (toegeschreven) "verwestering" in de zin dat zij blijf geeft van activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoekende partij iemand is die door haar handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat zij als zodanig zal worden beschouwd. Er blijkt niet dat bij haar sprake is van een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat verzoekende partij uiting geeft van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst.

Verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift grotendeels tot het verwijzen naar de duur van haar verblijf in België alsook naar algemene landeninformatie maar hieruit kan niet blijken, laat staan dat verzoekende partij dit aannemelijk maakt, dat zij tijdens haar verblijf alhier een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap, in Afghanistan heeft gewekt

of kan wekken. Evenmin maakt zij concreet aannemelijk dat haar een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap. Verzoekende partij kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen onder verwijzing naar algemene landenrapporten en studies om aannemelijk te maken dat zij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer.

Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België/Europa maakt verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden is verwesterd of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan om die reden zal worden vervolgd.

Ook kan uit het enkele gegeven dat verzoekende partij op veertienjarige leeftijd Afghanistan verliet en ondertussen iets meer dan twee jaar in België verblijft niet besloten worden dat zij verwesterd is of als zodanig zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij hierdoor zou dreigen te worden geïmagineerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoekende partij blijft in gebreke aan te tonen dat zij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van haar niet zou mogen worden verwacht dat zij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afgaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar haar verblijf in België toont zij geenszins aan dat zij zich bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afgaanse maatschappij. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekende partij een deel van haar vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, onderstreept de Raad dat zij niettemin tot haar veertien jaar in Afghanistan heeft verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat zij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Dit geldt des te meer nu zij in Afghanistan naar school is gegaan en na schooltijd ging helpen in de winkel bij haar vader en oom (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij, die Afghanistan ongeveer tweeënhalf jaar geleden verliet, nu als zeventienjarige totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Dit geldt des te meer nu zij nog een netwerk in haar regio van herkomst heeft waarmee zij nog contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

De getuigenissen van haar leerkrachten en voogd geven enkel aan dat verzoekende partij in België hard aan haar integratie werkt en zich actief openstelt en deelneemt aan de Belgische cultuur en samenleving. Hieruit kan echter niet blijken dat bij verzoekende partij sprake is van verwestering of normoverschrijding, ook niet waar uit de verklaring van zijn voogd blijkt dat verzoekende partij een persoonlijk evolutie heeft meegemaakt in de zin dat hij veel moeite heeft gedaan om zijn Frans te verbeteren om zo het traditionele onderwijs mee te kunnen volgen en waarbij hij nu met leerlingen in de klas zit die Frans als moedertaal hebben en hij zich ontwikkeld heeft op gebied van interculturaliteit en nu genuanceerder is dan in zijn meningen die hij in de beginjaren uitte.

Verzoekende partij toont hiermee evenmin aan dat zij louter omwille van haar inspanningen tot integratie zou kunnen worden beschouwd als een persoon die religieuze of sociale normen heeft overschreden of als verwesterd zou kunnen worden beschouwd en daardoor een politieke of religieuze overtuiging die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban zal worden toegedicht zodat zij in de negatieve aandacht van de taliban kan komen. Verzoekende partij toont niet aan dat zij zich onmogelijk, of alleszins zeer moeilijk, zou kunnen houden aan de strikte regels die in de Afgaanse samenleving worden opgelegd en dat zij zich zeer moeilijk zal kunnen vinden in de autoritaire houding van de taliban. Het loutere feit dat verzoekende partij heeft kunnen zien dat bepaalde zaken in Europa anders worden aangepakt, maakt nog niet dat zij zich niet meer zal kunnen of willen schikken naar de regels en aanpak in Afghanistan. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van haar schoolloopbaan hier of het volgen van taallessen om deze reden anders, laat staan negatief, gepercipieerd en geïmagineerd zal worden en zij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie volgt niet dat voor elke Afgaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afgaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

Verzoekers voor het overige algemene betoog over zijn vrees als ongelovige te worden beschouwd bij terugkeer naar Afghanistan, kan niet anders doen besluiten. Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij in haar individuele omstandigheden in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als zijnde besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en in die zin riskeert te worden vervolgd.

Aldus maakt verzoekende partij in deze stand van zaken nergens concreet aannemelijk dat er omwille van enige activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen in haar hoofde sprake is van een verwestering/normoverschrijding of haar hierdoor een verwestering/normoverschrijding zou worden toegeschreven.

Gelet op het voorgaande maakt verzoekende partij niet concreet aannemelijk dat zij omwille van haar verblijf in België in geval van terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

Verder maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op wat voorafgaat. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn. Evenmin brengt verzoekende partij enig concreet element aan waaruit zou blijken dat zij bij terugkeer naar Afghanistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Er wordt ten slotte niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Verzoekende partij reikt echter in het kader van haar beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekende partij nog in contact staat met haar familie in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Uit niets kan blijken dat verzoekende partij bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Met haar loutere verwijzing naar haar afkomst uit een ruraal gebied doet verzoekende partij verder geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij evenwel geen enkele concrete informatie aanreikt, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loop om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan. Bovendien dient herhaald te worden dat verzoekende partij nog een netwerk in haar regio van herkomst heeft waarmee zij nog steeds contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Derhalve blijkt uit niets dat het voor verzoekende partij onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Wat betreft het uitgebreide betoog in het verzoekschrift over het schrikbewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in haar verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

Voor het overige komt verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op haar persoonlijke, individuele situatie.

Omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielaanvragen en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verder dient te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en

internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij *in casu* persoonlijk wordt gevisieerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

Waar verzoekende partij in dit verband nog lijkt te menen dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM, oordeelt de Raad dat zulks niet kan worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*" is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EASO "*Afghanistan. Country Focus*" van januari 2022, p. 14-32; EUAA "*Afghanistan security situation*" van augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Verzoekende partij wordt evenmin bijgetreden waar zij er in haar verzoekschrift op wijst dat het arrest "*M'Boj*" betrekking had op de specifieke situatie waarin een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen ondergaan indien hij naar zijn land van herkomst zou worden teruggezonden en dat het Hof van Justitie voor deze specifieke situatie de toepassing van de subsidiaire bescherming afhankelijk heeft gesteld van het bestaan van een opzettelijke ontneming van de zorg, maar dat de verantwoordelijkheid van de betrokken actoren niet al te strikt kan worden uitgelegd zonder de subsidiaire bescherming zinloos te maken. Het ontbreken van adequate gezondheidszorg in het land van herkomst betreft immers een aspect van de socio-economische situatie in een land, zodat de redenering in het arrest "*M'boj*" *in casu* naar analogie kan worden toegepast.

Waar verzoekende partij ook hier verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, kan worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen.

Zij laat geheel na *in concreto* en onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn. Waar zij ook hier de gehanteerde landeninformatie bekritiseert, herhaalt de Raad dat verzoekende partij ook hier niet dienstig kan voorhouden dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie. Er is actueel wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat de door verwerende partij gedane analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt, dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Tevens dient verwerende partij te worden bijgetreden in de vaststelling dat er *in casu* evenmin elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Waar verzoekende partij in dit opzicht verwijst naar het profiel van haar welgestelde familie, toont zij niet aan op welke wijze dit er in haar hoofde toe zou leiden dat zij een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5. Verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad

ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF